

I tentokrát se zaměříme na dílka z loňského ročníku trappske literární soutěži Trapsavec, kterým chyběl jeden jediný bod a skončila tak těsně pod stupni vítězů. Básnička i povídka jsou z kategorie poezie a prózy autorek a autorů do 23 let.

Příjemné čtení **VLOČKY** Člověk je jako vločka,
razí si cestu líně,
nač spěchat, vždyť se dočká,

stejně se rozpustí v hlíně. **Poezie do 23 let Trapsavec 2019**

Filip Jantar Šula

TŘICET TŘI „Třicet tři?“ ptá se mě s údivem a strachem v hlase dnes již asi šestý zaměstnanec nemocnice. „Ano,“ odpovídám suše, choulíc svou páteř do správné polohy pro odběr mozkomíšního moku. „Nebojte, je to jen nepříjemné, zelenají nám tu obvykle pouze muži,“ pokračuje přívětivě paní doktorka. Jsem trochu nervózní, dnes se to seběhlo tak rychle, že jsem neměla ani dost času pročíst si na internetu veškeré seriózní diskuze na téma „Lumbální punkce při podezření na klíšťovou encefalitidu a její rizika“.

„Nějaký tlak tam byl, myslím, že klíšťata ouřadovala,“ slyším, „a teď 2 hodiny zůstaňte ležet na zádech. Kdyby něco, zmáčknete tady na telefonu ten červený čudlík a hned jsme u vás,“ dostávám poslední instrukce.

Oči se mi pomalu zalévají slzami. Před dvěma týdny jsem ještě zaběhla půlmaraton, před pěti dny jsem nevěděla, jaké to je se probudit v bezvědomí na zemi a především jsem mohla točit dokola hlavou jako výr.

A přitom, v tom Českém Ráji bylo nádherně. Naše týdenní dobrodružství jsme začali v Prachovských skalách. Když jsem musela již asi podvacáté páteř udělat přestávku, abych mohla pustit davy turistů přicházejících z protisměru, mlátila jsem hlavou o skály a proklínala se, kam nás pohory zase zavály. Na druhou stranu, návštěvníci byli skvělým zdrojem zábavy. Už jste hráli někdy tipovací soutěž, zda další slečna nebo dáma, kterou potkáte, bude mít ve skalách na nohou žabky či lodičky? Já si ji s Cárkem zahrála také poprvé. Ale možná i oni měli legraci ze dvou smradlochů v zeleném, kteří vypadali jako šerpové, jen tu barvu pleti měli jinou.

Smích mě pomalu přešel druhý den ráno. „Tati, kde máš prosím pinzetu?“ budila jsem těmito něžnými a vůbec ne razantními slovy svého otce. Měla jsem štěstí. I v rámci šetření každého gramu, se zatím lékárníčka nestala věcí zbytečnou. „Třináct,“ hlásím hrdě. Mám svůj nový denní rekord. Celý den přemýšlím, jestli mají klíšťata tak velký mozek a když si mohou vybrat mezi mladou a kulantně řečeno trochu méně mladou krví, vyberou si tu mou, či zda jen pravá strana byla pod naší plachtou prostě více zamořená.

Následující den jsem opět Cárka porazila, tentokrát 8:0. Mírně zklamaná, že první den jsem netrumfla, ale zase šťastná, že má kvalita krve je ověřená větším množstvím klíšťové populace (děkuji pěkně, milá klíšťata, za kompliment) se ptám svého otce, zda ho nenapadá nějaký další důvod mého opětovného vítězství. „Nevím, ale asi základní příčina je ta, že já své tělo pozoruji nerad a vlastně vůbec,“ odpovídá zcela vážně. Jako skoro dostudovaný zdravotnický pracovník kroutím jen nevěřícně hlavou, po něm ty lékárnické vlohy asi mít nebudu.

Samozřejmě, že jsme v Ráji nebyli jen kvůli trénování správného vytáhnutí klíšťete. Na Troskách jsme měli například i blok filozoficko-sociální, kdy se nám podařilo najít algoritmus toho, zda se na daném objektu bude vybírat vstupné či nikoliv. Milí kamarádi, jistě ho znáte také. Tam, kde jsem se musela trochu zcivilizovat a hodit na sebe tričko, jsem z batohu tahala rovnou i peněženku. A těch zbylých 90 % cesty po turistických značkách bez objektů jako Trosky, Kost či Valdštejn, tam jsem se mohla s radostí exhibovat komárům a přeměňovat vitamín D.

Když i čtvrtý den měl počet nalezených klíšťat na mém těle sestupnou tendenci, napadla mě teorie nová. A to teorie umytého a voňavého těla. Že by přeci jen ty potvory měly nějaké své zábrany a neoblézaly každou mladou krev? Že by byly již tak zhýčkaní a nechaly se zahnat potem? Sečteno, podtrženo, za týden jsem použila pinzetu třicet třikrát.

Dvě hodiny utekly velmi rychle. Přichází paní doktorka: „Testy jsou bohužel pozitivní.“ Utírám slzy z očí. Pípla mi sms, píše Cárek: „Myslim na Tebe, drzim palce. Musim te naucit kourit doutniky, abys mela stejne nechutnou krev jako ja.“

Upozornění: Tento text není sponzorován výrobcí vakcín proti klíšťatové encefalitidě. **Próza do**

23 let Trapsavec 2019

Marie Drsná Maňa Elsnerová